

Deuteronomium 26: 12-15; Johannes 4: 1-15

Via een lange omweg was het flesje mineraalwater op mijn bureau terechtgekomen.

Het was allesbehalve een gewoon, alledaags flesje, geen simpel Spa-flesje.

Het was een *fancy* flesje, zo één dat gekocht wordt door jonge, succesvolle en klimaatbewuste professionals.

Op het flesje lees ik dat de dop voor 100% van plantaardig materiaal is gemaakt en de rest papier als grondstof heeft.

Het flesje is eco-vriendelijk en 100% herbruikbaar.

Het water zelf komt uit Ierse bodem en is ook in dat land gebotteld.

Niet vermeld wordt wat het milieu meer belast: dit flesje uit Ierland of een glas water uit de kraan.

Verder lees ik nog dat het bedrijf dat het flesje produceerde, 100% van de nettowinst weggeeft aan waterprojecten.

In deze projecten, die wereldwijd worden opgezet, wordt gewerkt aan het beschikbaar komen van zuiver en veilig drinkwater.

Dat zulke projecten van levensbelang zijn, wordt onderstreept met deze informatie.

In kleine letters lees ik, dat er elke dag 6000 duizend mensen overlijden, omdat het water dat ze drinken niet schoon en niet veilig is.

Het tweede werk van de zeven werken van barmhartigheid die Jezus ons opdraagt, geeft ons vandaag nog net zoveel te doen, als het 2000 jaar geleden deed.

Jezus bracht toen dit werk voor het eerst onder woorden en Hij leefde het voor. Hij zei: *"Ik had dorst en jullie gaven mij te drinken."*

Daarom nemen kerken overal daar waar schoon drinkwater niet, zoals bij ons, uit de kraan stroomt, het voortouw en werken ze actief aan waterprojecten.

Ze zorgen voor drinkwater dat veilig gedronken kan worden.

Waar droogte heerst, zoeken ze naar water waarmee akkers kunnen worden bevoeid.

Via Kerk in Actie steunt onze landelijke kerk zo'n project in Kameroen bijvoorbeeld.

Net als het eerste werk, *het voeden van de hongerigen*, heeft dit tweede werk, *de dorstigen te drinken geven*, niets van zijn actualiteit en waarde verloren.

Ook in onze wereld zijn er hongerigen die geen of te weinig voedsel hebben om te kunnen leven.

Ook in onze tijd zijn er dorstigen die geen of te weinig water vinden om voldoende te kunnen drinken.

We kunnen ons afvragen: Als de opdracht van Jezus nog zo actueel en relevant is voor onze tijd, hoe zit het dan met Zijn boodschap?

Hoe zit het dan met Hem zelf?

Kunnen we Zijn boodschap wel zo makkelijk afschrijven en Hem vergeten?

Jezus sprak over de onaanzienlijksten.

Die hebben wij ook in onze wereld.

Er blijven mensen en groepen onzichtbaar die geholpen zouden zijn met met werken van barmhartigheid.

De ene groep weet zich wel zichtbaar te maken en trekt alle aandacht naar zich toe.

Verzamelt veel publiciteit en medeleven en kan op veel hulp rekenen.

De andere groep blijft onzichtbaar, wordt vergeten, en is door zijn zwakte een prooi voor wie kwaad willen.

Deze laatste groep noemt Jezus de onaanzienlijksten en Hij komt voor ze op.

Aan ons vraagt hij of we ze niet over het hoofd willen zien.

Hij wil dat we omkijken naar de onaanzienlijksten van deze wereld met oprechte belangstelling en rechtvaardigheid.

Onze protestantse traditie heeft de werken van barmhartigheid en het oog hebben voor de onaanzienlijksten altijd gekoppeld aan Jezus als persoon.

Dat is wat Jezus zelf ook doet.

Hij verbindt de werken van barmhartigheid met Zijn persoon.

Hij zegt: *Wat jullie gedaan hebben voor een van de onaanzienlijksten van Mijn broeders of zusters, dat hebben jullie voor Mij gedaan.*

Geven we voedsel aan de hongerigen en drinken aan de dorstigen, dan doen we dat om hen te helpen en op hetzelfde moment doen we dat voor Jezus en dienen we Hem.

We geven gehoor aan Zijn oproep.

Andersom is het niet minder waar.

Volgen we Jezus en dienen we Hem, dan komen de hongerigen en dorstigen met hun nood en hun vraag om rechtvaardigheid op ons pad.

Hem dienen maakt van mensen op een of andere schaal werkers van barmhartigheid.

Mensen die hun eten delen met de hongerigen en die water geven aan de dorstigen.

Er bestaat een hecht en onverbrekkelijk bondgenootschap tussen Jezus en wie honger en dorst hebben en arm zijn.

Onze traditie, onze calvinistische traditie kreeg dat mee van Johannes Calvijn.

De schrijfster Marilynne Robinson merkt op dat *de fysieke identificatie van Jezus met de armen door Calvijn op verbijsterende wijs op de spits wordt gedreven.*

Calvijn stelt dat Jezus, *in een stal geboren, zijn hele leven een arme dagloner was.*

Verder zegt hij dat *Jezus was grootgebracht te midden van een armoede van een omvang die nauwelijks menselijk leek.*

Calvijn heeft het over zijn eigen tijd met zijn bittere armoede.

In deze zinnen klinkt de echo van het loflied door dat Maria zingt.

God die ons Jezus zond, *geeft aanzien aan wie gering is en wie honger heeft overlaadt hij met gaven.*

Jezus identificeert zich met de armen, met de hongerigen, met de dorstigen.

Deze identificatie is de basis van onze werken van barmhartigheid.

Wie de dorstigen te drinken geeft, geeft Mij te drinken.

Wie dat doen, de dorstigen te drinken geven, die doen dat voor Jezus.

Die doen net als Jezus. Die leven na, wat hij voorleeft.

Jezus geeft ze te drinken: de mensen die dorsten naar barmhartigheid, naar rechtvaardigheid, naar leven, naar liefde.

In Gezang 115 uit het oude liedboek brengt Willem Barnard het zo onder woorden:

Wie dorst heeft, laat hij drinken, de bron des levens welt.

Deze regel is gebaseerd op Openbaring, op het visioen van een nieuwe hemel en nieuwe aarde.

Hij die op de troon zat, zegt: *"Ik ben de alfa en de omega, het begin en het einde. Wie dorst heeft, geef ik vrij te drinken uit de bron met water dat leven geeft."*

Dit beeld van dorst hebben en te drinken geven wordt de hele Bijbel door gebruikt voor de relatie tussen God en ons, tussen Jezus en ons.

God is de bron van het leven.

De mensen dorsten naar het leven.

Waarom God nog in deze tijd?

Waarom Jezus nog uit de onzichtbaarheid redden?

Waarom Hem voor ogen houden?

Omdat wij, moderne mensen, dorst hebben, omdat wij aan dorst lijden, dorst naar vreugde die somberheid verdrijft, naar vertrouwen dat angst overwint, naar rust die stress verlicht, naar zingeving die leegte vult, naar vrede die ontwapent, naar liefde die

uit eenzaamheid bevrijdt, naar dankbaarheid die houvast geeft in het lijden, naar woorden om tegen de dood in te schreeuwen.

Waarom God?

Omdat "aanzien en macht en geld" onze dorst niet lessen. Omdat populariteit en de sociale media en het consumeren onze dorst niet wegnemen.

Ik heb David en Tanja gevraagd of ze het lied *Cool Water* zouden willen zingen.

Het is geschreven in 1924 en veel beroemde zangers en zangeressen hebben het opgenomen.

Het is geen gossplied. Het gaat simpelweg over een cowboy die met zijn muilezel door de woestijn strompelt op zoek naar water.

Op een dieper niveau lijkt het lied toch ook de zoektocht te weerspiegelen van de Samaritaanse vrouw die met Jezus in gesprek komt.

Ze heeft genoeg van het water dat haar dorst voor even, voor een voorbijgaand moment, lest. Dat wel. Ze is even haar dorst kwijt.

Maar daarna is die alleen maar groter.

Ze is op zoek naar water dat eeuwig leven geeft.

Met een uitgedroogde keel en een om water roepende ziel zoekt de verteller in het lied naar stromend water.

Overall om hem heen ziet hij in het brandende zand water te voorschijn komen, maar dat zijn luchtspiegelingen. Dat is het werk van de duivel. Schaduwen zwaaien en lijken hem te beloven: *Vanavond zullen we om water bidden.*

Hij hunkert naar de plaats waar hij niet meer naar water hoeft te zoeken, en waar hij kan rusten

Geef mij dat water, heer, zei de vrouw tegen Jezus, dan zal ik geen dorst meer hebben.

Geef mij dat water, dat water waarover U spreekt en een bron in mij wordt, waaruit water opwelt dat eeuwig leven geeft.

Het stromende, levende water van Jezus lest onze dorst, zoals geen vermaak, geen idee, geen weten in deze wereld dat doen kan.

In Jezus stroomt de levende en scheppende kracht van God naar ons toe.

Wat drinkwater is voor ons natuurlijk, lichamelijk leven, we kunnen er niet zonder, dat is het levende water dat Jezus geeft voor ons hele leven.

Hij is in de tijd gekomen als de bron van het eeuwig leven.

Daarom is Hij ook in de onvoorspelbare tijd waarin wij leven, de bron die ons eeuwig leven geeft.

Door Hem stroomt ons dagelijks bestaan in, het water uit de pure bron die God is.

In Christus vinden we die stille vreugde, die volle vrede die de blijvende onderstroom is in dat onzekere leven van ons.

Wandelend in de woestijn hebben wij water gevonden.

Amen.